

BUDAPESTA

Joi 21 Iunie st. v.
3 Iuliu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui cerde nr. 12.

Nr. 46.

ANUL XV.

1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

Iosif Inimarea eră copilu din parinti cu dare de mâne. Me rogu, sè ne întielegemu bine! Déca am numitu pe Iosif „copilu“, sè nu credeti cumva, cà asiù fi voitu sè ve vorbescu de unu pruncu. Nici de cum. Coconasiul Iosif scapase din neputinti'a prunciei, scapase si ajunsese în flórea vârstei barbatesci. Credu, cà Domnia-vóstra cunósceti cu totii deosebirea între vèrst'a unui barbatu si între anii unei femei. Barbatul înca nici nu se crede ajunsu în flórea vârstei sale, pe când femeia a si începutu sè tainuiesca ver-o câtiva din anistorii ei. O femeia de o sama cu Iosif Inimarea ar fi acedutu din numerul anilor ei celu puținu patru. Cu alte cuvinte, Iosif eră de 25 ani, trecuse deci tocmai unu anu întregu de când devenise „vèrstnicu“.

Acum, dupa ce v'am spusu cu asiá puținé cuvinte anii lui Iosif, sè ve spunu ceva si despre parintii lui. Nu-i traia de câtu tata-seu; muma-sa murise de multu.

Repausat'a cocóna Zamfira Inimarea, nascuta Sîcaita, avusese si ea destula bogatia, înca pré destula, care remasese în chivernisé'l'a betránului Inimarea; în moštenire remasese înse eroului nostru Iosif; singuru-singurelu lui, càci sor'a ce avea, i eră o sora vitregă, din alta muma, deci n'avea parte la averea repausatei cocóné Zamfira.

Nu sciù déca ati bagatu de sama, cà apucasem sè ve pomenescu despre vèrstnici'a lui Iosif. Déca n'ati bagatu de sama, ve rogu sè luati acum a minte, cà v'am vorbitu anume despre acést'a!

Pricin'a acestei amintiri a fost, cà în ziua'a în care împlinise coconasiul nostru 24 ani, se întâmplase ceva, despre care ve voiu vorbi numai decátu.

Ziua'a în care deveni Iosif major séu „majorenu“, — déca ve place mai bine sè diceti asiá — o di destul de memorabila pentru ver ce muritoru zelosu, fusese pentru eroul istoriei mele de o însemnatate de totu mare.

Elu ênsusi recunoscù si resimtî mai bine de câtu ver cine însemnatatea acelei zile memorabile, dupa cum ne vom convinge si noi, când vom aflá de pasul minunatu, pe care îl întreprinse chiar în acea di.

Dar acum sânt silitu sè me întorcu cu povestea mea si sè ve spunu despre unele lucruri cari se întâmplasera ceva mai nainte, pentru cà sè întielegeti cu atâtu mai bine întâmplările de acum.

Trebue sè sciti, cà Iosif Inimarea avea unu tata

forțe scumpu, atâtu de scumpu, încátu învèrtia parao'a de dóue ori într'o mâna, apoi în cealalta, înainte de a o cheltui, iér când o slobozia în fine din ghiare, oftá una din adâncul inimei sale, care laese form'a unei pungi pline. Deci când putea sè crutie ver unu banu, atunci se profitá de ocaziune.

În ziua'a când aflá dela fiu-seu, care eră în slujba la autoritatea comunala, când aflá dicu, dela fiu-seu, cà din copistu nesalariatu devenise copistu salariatu, betránul Inimarea i cerù plata pentru partea sa de mâncare si de lacasiu ce avuse pâna atunci în cas'a parintésca cu titlu gratuitu adeca de geaba.

— Da, dragul tatei, — quisese betránul, — ajunga-ti cà te-am nascutu, te-am crescutu, te-am învetiatu, si te-am îngrigitu atâtu vreme! Acum esti în stare de a te hrani singuru, prin urmare nu mai poti cere sè-ti dau mâncare si locuintia pe de geaba.

Altu baiatu s'ar fi mahnitu audîndu déca parintele seu i-ar fi graitu în astu chipu. Iosif înse eră unu demnu fiu al betránului Inimarea; elu nu numai cà nu se mahni, dar înca i se parù cà tata-seu are tóta dreptatea de a face acésta cerere. Crescerea ce o primise, esemplul ce-l avea în tóte zilele dinaintea ochilor sei, îl învetiasa a pune interesul propriu si mejiile cele mai puternice ale acestui interesu adeca banii, mai pe sus de tóte simțirile inimei sale si de tóte cugetările spiritului seu.

Cu o linise sufletésca, cà si când ar fi vorbitu de unu lucru de tóte zilele, Iosif începù sè se tocmésca cu tata-seu, ce dicu sè se tocmésca! Sè se tiganésca, trebue sè dicu, pentru plat'a alimentatiunii sale.

Betránul cerù 30 florini pe luna, iér Iosif nu oferá de câtu 15. Deosebirea, dupa cum vedeti, eră tocmai cea tiganésca, càci si tiganilor le dai pe jumetate din câtu iti ceru.

Se vede treb'a, cà Iosif eră mai tiganu de câtu tata-seu, càci nu se învoi cu dènsul nici de cum, cu tóte cà-i iertase din sum'a primitiva 10 florini si i lasase tóta alimentatiunea cu 20 de florini pe luna, jurându-se cà pe elu ênsusi l'ar costá mai multu. Iosif nu se învoi, ci se stramutá chiar în acea di dela tata-seu, siedîndu acum acolo unde avuramu fericirea de a-i face cunoscinti'a sa, singuru într'o odaia cà vai de ea; fàra servitoru, fàra îngrigire, într'o murdaria cumplitu de înfricosiata.

Betránul eră mai bine îngrigitu.

(Va urmá.)

THEOCHAR ALEXI.

S A L O N U :

Sesiunea estraord. a Academiei Române.

Bucuresti 12/24 iunie.

Siedint'ă VIII

la 2/14 iunie, deminēt'ă la 9 ore, sub presiedint'ă dlui Ion Ghica. Se comunica o scrisōra a dlui

Ioan Urban Jarnik, profesorul de limbele romănice la universitatea din Viena si la școl'a reala din Leopoldstadt, prin care mulțămesc pentru votul Academiei care l'a numitu membrul seu corespondentu.

DI Maiorescu citește raportul ce a facutu din partea comisiunii numita pentru cestiunea pusa de epitropi'a bisericeii Sf. Vineri, a căruia conclusiune afirmă respingerea cererei epitropiei, pe cuvântu, că dupa testamentul repausatului generalu C. Nasturei Herescu, epitropi'a are sarcin'a si îndatorirea de a respunde societătii academice jumetate din veniturile moștilor donate; iēra cererea de 5 la suta care dnii epitropi dicu că au dreptu a luă din venitul bisericeii cu titlul de cheltueli, nu pōte sē cada în sarcin'a Academiei. Se pune la votu conclusiunile raportului si se admitu cu majoritate.

DI Quintescu, luându cuvântu, observa, că în anale s'a stracuratu ore-cari erori, mai alesu în testurile latine, cari nu potu fi iertate.

DI Sion respunde, că nu e carte care sē nu aiba erori tipografice; cu atātu mai alesu că unele din manuscriptele ce se dau la secretariatu, sūnt scrise câte odata cu caractere putīnu legibile, de aceea lucrul se pōte îndreptă prin o erata care s'ar putē anexă la finele partii a dōu'a din anale.

DI Odobescu explica, că si că unul care a împartitu adese-ori cu dl secretaru generalu sarcin'a de revisuire a tiparirii analelor, a avutu ocașiune a constatā dificultătile acestei lucrări, mai alesu din cauza că nici unul din membri cari dau lucrări destinate a se trece în anale nu le scriu cu sistem'a ortografica adoptata pentru tiparirea lucrărilor societătii, că fia-care membru are sistem'a sa speciala de ortografia, adese ori forma de caractere greu de cititu, si de aicea trebuie sē resulte erori neflaturabile.

DI Hașdeu, aprobându explicațiunile date de dl Odobescu dice că acestu inconvenientu ar putē disparē îndata ce s'ar admite că în anale sē se publice lucrările membrilor societătii cu ortografi'a care fia-care din ei o are, fiindu că dlui ēnsusi nu este în stare că sē pricēpa sistem'a ortograficeii adoptate pentru anale si alte imprimare ale societătii.

DI Stefanescu observa, că dl Quintescu a redicatu discuțiunea pentru o cestiune de textu si anume pentru niște erori de texturi latine, iēra nici de cum pentru cestiunea ortograficeii. De aceea afla, că propunerea dlui Hașdeu este inoportuna în discuțiunea de astadi; în ceea ce privesce a dōu'a propunere a dlui Hașdeu de a publicā analele cu ortografi'a fia-carui membru, dlui nu o pōte admite; nu este adoratoru al ortograficeii adoptate de Academiă, dara nu întielege că publicațiunea unei societătii sē se faca cu mai multe ortografii.

DI Maiorescu e de parerea dlui Hașdeu. Analele societătii, dice dsa, nu potu de cātu a reflectā starea adevărata a literaturēi române în acēsta privintia; si fiindu că literatur'a romāna de astadi este, cātu pentru ortografia, împartita în mai multe școli si nu s'a ficsatu înca o unitate, fia-care membru are dreptul de a scrie

cum este convinsu că e mai bine. Diversitateea scrierei se afla în asemenea stare de tranșițiune, în cātu din elementele folositoare ale publicării analelor si o unificare precipitata, pré matura, neprimita de majoritatea scriitorilor romāni, ar isolā Academi'a de mișcarea literara a romānilor, spre pagub'a ei si a lor.

DI Quintescu nu e de parere a se mantīnē sistem'a ortografica adoptata pentru anale, precum nu este nici de parerea dlui Hașdeu, că analele sē fia unu mosaicu de diferite ortografii, lucru ce nici s'a vedītu, nici s'audītu.

DI Ghica observa, că discuțiunea a alunecatu pe unu terēnu cu totul nou. Că subiectul i se pare de mare importantia, dara trebuie a se tratā la timpul seu, punēndu-se la ordinea țilei pentru o alta siedintia.

DI Hodosiu adauga, că propunerea dlui Hașdeu învōlva modificarea regulamentului societătii, care e votatu în anul 1869, si care a statuat unu modu de scriere anumitu pentru imprimarele societătii. Deci crede, că nu cu o simpla propunere se pōte modificā regulamentul, si incheia cerēndu că Adunarea sē trēca la ordinea țilei

DI Stefanescu se unescu cu dl Hodosiu, conchidēndu a tratā cestiunea când va veni la ordinea țilei modificarea regulamentului.

DI Hașdeu obiectēza, că modul de scriere adoptatu prin regulamentul dela 1869, este atātu de vagu si puțin claru, în cātu chiar comisiunea numita pentru revisiuirea proiectului de dictionaru al Academiei n'a tīnutu comptu de elu, ci, printr'unu procesu verbalu subscrisu de toti membrii cari o compunu, s'a lasatu latitudinea că fia-care sē scrie, sē transcrie si sē tiparēscu dupa sistem'a sa de ortografia propria.

DI Baritiu dice, că trebuie sē facemū distincțiune între decisiunile generale ale societătii si între cele speciale ale comisiunii lexicografice: decisiunile aceste nu potu face unu precedentu care sē oblige pe societatea întregă.

DI Babesiū cere că cestiunea sē se pue la ordinea țilei.

DI Ionescu se unescu în principiū pentru revisuirea sistemēi de ortografia provisoria adoptata prin regulamentul dela 1869; dara dlui provōca pe dl Hașdeu că sē-si faca propunerea conformu cu art. 32 din regulamentu, dupa care sē se pōta deschide discuțiunea.

DI Hașdeu depune o propunere sustinuta de dnii Baritiu, Odobescu, Maiorescu si Caragiāni în cuprinderea următoare: „Propunemu a se pune la ordinea țilei ortografi'a cu care sē se publice de acum înainte tōte publicațiunile Academiei romāne.“

DI Sion dice, că acēsta discuțiune are aerul a trage la judecata pe secretariatul Academiei. Societatea adoptându unu modu provisoriu de scriere în 1869, publicațiunile ei urmă sē se tiparēscu în conformitate. Predecesorii sei la secretariatu au întielesu si au aplicatu acelu modu de scriere altfel de cātu dsa. Este evidentu, că sistem'a adoptata este cam vaga si că pōte s'ar conveni sē se adopteze o alta sistema pe base mai raționabile; dara pentru acēsta trebuiescu studii prealabile cari aru trebui recomandate unei comisiunii speciale. Dlui, în unire cu dl N. Ionescu, depune o propunere în cuprindere: „Sē se numēscu o comisiune care sē faca unu proiectu de ortografia.“

DI Odobescu dice, că pentru că discuțiunea de astadi sē aiba unu resultatu, modul practicū ar fi acelu propusu de dnii Sion si Ionescu; iēra în privint'ă a corecturilor din anale sē se admita că aceste sē se tramita si în revisuirea dlora autori.

Di Hașdeu si Ghica înclina către propunerea de a se numi comisiunea pentru revisuirea modului de scriere.

Di Babesiu dice că nu înțelege o asemenea comisiune înainte de a se face o discuțiune prealabilă prin care să se lumineze despre defectele modului actualu de scriere și din care să poată ascultă diversele teorii ortografice, spre a ști pe cine să numească în comisiune.

Di Maiorescu se unesc a se urmă mai întâiu discuțiunea și apoi numirea comisiunii; dara cere că să se defigă o di în care să fie mai multi membri.

Se pune la votu *propunerca dlui Hașdeu*, care se *adopta* cu majoritate, iera aceea a dlui Sion cade. Discuțiunea ortografiei se pune la ordinea zilei pe luni, 4/16 iunie, la 8 și jumătate ore a. m.

Cronic'a lumei.

Faptul celu mare al zilelor trecute este abdicarea silita a vice-regelui de Egiptu, **Ismail pasia**. Precum se scie, densus — încurcatu în datorii — cade jertfa acestora. Va dice, evreii îl detronéza; acești evrei (Rothschild etc.) cărora elu datoriá sume mari, silira republic'a franceza a procedé atátu de bruscu față de elu. Sultanul a subscrisu iradea de detronare, și chedivul se duce. Dar unde? Încea nu se scie.

Tewfik pasia, fful chedivelui din Egiptu, în al cărui favoru chedivul fu silitu de puterile mari să abdica, s'a nascutu la 1852, s'a casatoritu în 1873. Densus e amicul civilizațiunii europene, are numai o soția, care i-a daruitu doi fii și o fiica, și cu care traiesce în fericire.

La Custozza s'a facutu în 24 l. tr. o solenitate mare, săntirea casei osemintelor celor caduți acolo în batai'a din 1866. Guvernul italianu a dispusu, că osemintele tuturor vitezilor caduți, italieni séu austriaci, să se adune la olalta, și înmormântându-se dimpreuna, deasupra lor să se cladéca o capela. Precum se scie, în acea batalia glorioasă pentru armat'a austriaca, au luitu parte fôrte multi români, cari s'au portatu că niște voinici și multi din ei au sângeratu, acolo a muritu și capitanul Davidu Popu. Solenitatea săntirii ne atinge dara și pe noi mai de aprópe. Regele Italiei a fost represintatu prin principele Amadeu, fratele regelui Umberto; ier împératul Francisc Iosif prin generalul Thun Hohenstein. S'au tînutu mai multe discursuri.

Manifestarea condolentiei. Bonapartistii facu apelu către amicii lor, că să pórte doliu trei luni de zile pentru principele Napoleon. Englesii voiescu să aredice o statua junelui principe pe tîermul Temsei. Pap'a a tramis prin cardinalul Bonaparte binecuvântare și mângaiare ex-împératesei. Deputatii din provinci'a Biscaya în Spani'a, de unde e Eugenia, au tînutu parastasu.

Senatul României, în numele acelui corpu, a adresatu următoarea telegrama de condolentia împératesei Eugenia la Chislehurst: „Adâncu mișcati de nefericirea ce V'a lovit în persón'a fiului vostru pré iubitu și petrunsu de sîntîmîntul de recunoscinția către memori'a împératului Napoleon, venim respectuos a Ve presintá complimentele nóstre de condolentia.“ Camera a exprimat totu printr'o telegrama aceleasi simțiminte de condolentia.

Corpurile legiuitoare ale României au alesu câte o comisiune, cari întrunite au să faca unu proiectu pentru emanciparea evreilor. Aceste comisiuni au tînutu mai multe sădiutic.

Principele Battenberg în septemân'a trecuta a colindatu prin Roma, unde regele și regin'a l'au primitu în audientia particulara. S'a datu și unu prândiu mare în onórea lui la Quirinalu, la care asistara ministrii și corpu diplomaticu. Principele a visitatu și pe ambasadorii a ciuci mari puteri, acreditati pe lînga regele Italiei.

Armat'a Bulgarlei, dupa datele împarteșite de o fôia de specialitate germâna, consiste din 42¹/₂ regimente de infanteria, din 8 regimente de cavaleria și din 12 baterii. Asiá dara principele Battenberg dispune de 46,000 ómeni, 4172 cai și 99 tunuri. Frumosu începutu!

Ce e nou ?

Moștenitorul de tronul Rudolf la 25 iunie a sositu din München la Ischl, unde îl așteptau augustii parinti. Junele principe grabi la parinti și îmbrăcișându-i, le sarutá mân'a. Regele portá uniforma de colonel, regin'a avea o peleria de paia de colóre deschisa și paletot englesu. Principele de coróna erá în haine de caletoria.

Regin'a Ema a Olandei nu peste multu va să faca partasiu de bucurii parintiesci pe barbatul ei de 62 ani. Faptul acesta e de mare însemnatate, căci astfel regele Olandei va avé urmatoru. Parechi'a regésca s'au cununatu în ianuarie trecutu, și portretele lor au aparutu în fôia nóstra la finea anului espiratu.

Amorul principelui Napoleon. „Paris Journal“ publica unu incidentu romanticu din viét'ra junelui principe Ludovicu Napoleon. Numitul diuaru vré să scia, că principele imperialu a simțitu cea mai víua simpatia pentru fic'a cea mai mica a reginei Victoria. Ei au crescutu la olalta, și asiá amorul pré usioru s'a pututu încuibá în anele lor. Se dice, că amorul acesta a avutu mare înrîurire, pentru că nenorocitul june să mérga în departare a luptá în uniforma englesa. Voitu-a elu prin departarea sa a uitá pe principessa, séu a-si face merite la mân'a ei? — nu se scie. Elu erá catholicu, unu simplu pretendentu de tronul, unu principe fara tíera, — va să dice, multe pedeci îl despartieau de principes'a protestanta, fic'a Victoriei, regin'a Engliterei și împératés'a Indiei. Dar calea acést'a pâna la principes'a totusi nu erá atátu de lungă pentru elu, că și pentru Napoleon I aceea din locoteninte de artileria — pâna la tronul. Pentru ce n'ar fi pututu visá și principele imperialu? Dar acestu visu l'a constatu viét'ra.

Unu procesu scandalosu s'a pertractatu zilele trecute la Viena. Dr. Schweizer și Sonnenberg, améndoi jurnalisti, au facutu unu consortiu spre a exploatá vanitatea ómenilor. Ei adeca ispitindu, că cine aspira să capete decorațiuni, s'au recomandatu, că prin legaturile lor înalte vor esoperá realizarea acelei dorintie. Astfel apoi cerura și primira onorare frumóse dela mai multi comercianti, fabricanti etc. Dar în fine misielf'a se descoperi. Sonnenberg fu condamnatu la închisóre de 8 luni, și d'a eși din tíera. Procesul acesta devine cu atátu mai picantu, căci și vice-presiedintele camerei deputatilor Ungariei, dl Várady Gábor, este fôrte compromisu printr'énsul. Din acésta cauza, actele se vor tramite si tribunalului din Budapesta.

Evreii pedepsiti. Împarteșiramu și noi, că astaprimavéra la înmormântarea rabinului Schor în Iasi, evreii au maltratatu pe o preotésa, numai pentru că densus a priviá din usia cortegiul. Astadi avemu să adaugemu, că, faptuitorii prinsu, curtea de apelu a condamnatu pe Holzman, Schragher și Herman la câte 1000 franci aménda și doi ani de închisóre; pe alti doi evrei, în considerarea minorității lor, i-a condamnatu

la câte 500 franci amenda si unu anu jumetate închisóre; iéu pe toti cinci i-a condamnatu la despăgubiri cătra partea civila în suma de 10,000 lei; pe ceilalti trei evrei din numărul de optu, cari au fost presinti înaintea judecătii, Curtea, nefiindu convinsa de culpabilitatea lor, i-a achitat.

Unu telegrafistu românú omorítu! Telegrafistul si magazinarul stațiunii Virágosvölgy luni la 23 junie deminét'a s'a gasitu omorítu pe șine, nu departe de stațiune. Precum se crede, dēnsul mergēdu nōptea acasa dela cutare petrecere, ucigătorul a usatu de singuritate si l'a omorítu. Tribunalul din Turda a începutu investigațiunea.

Art'a cerșirii. Pe stradele Londrei țilele trecute s'a afișiatu acestu placatu : „Arta cerșirii“, adeca modul de a învetiá a cerși, cursu de 6 ore. Profesorul Lazar Rooney face cunoscutu publicului, că dēnsul în timpu de șiese ore pōte sē învetie pe ori cine a cerși, si spre acestu scopu a întemeiatu unu colegiu teoreticu si practic. Elu nu numai se angageza a învetiá gesturile si schimosirile, dar totu-odata va indicá si stradele cari sūnt mai rentabile pentru cerșitori.

Ludovicu Kossuth țilele trecute a lunecatu în gradin'a sa, si din caus'a acēsta vr'o dōue țile n'a potutu eși din odaia, dar deja se afla mai bine, cu tōte aceste elu umbla înca schiopetāndu putintelu. Dēnsul ierasi a transmisu amicilor sei politici o epistola, acēsta privesce reconstruirea Seghedinului.

Unu românú din Bereczk, Transilvani'a, s'a pomenitu într'o ții, că i s'au furatu doi cai. Numai decātu s'a dusu la unu omu cunoscutu cu talharii, si i-a țisu, că-i va dá doi galbeni, decumva i va aduce caii. Omul acela, Antonie Lenard, a si gasitu caii în grajdul unui gazda-de-hoti din Almasiu, si i-a adusu acasa la pagubasiu. Dar de sēra se ivi gazd'a-de-hoti, apucá de gātu pe Lenard si taiāndu-l il aruncá în fântana. Judecatori'a aflāndu ce s'a întēplat, a prinsu pe ucigasiu, carele acuma se afla în închisōrea din Tērgul-Muresiului.

O suta de țile n'a māncatu. Spre norocire, nu a fost omu, ci — porcu. Cu ocasiunea esundării Tisei la Seghedin, unu porcu a remasu în cotetiul unei case. Acuma, dupa ce ap'a începe a cam scadé, si se pōte petrunde la coteti, porcul se gasi înca viu, dar scadiutu grozavu, numai ose si pele pe elu. Bietul porcu o suta de țile s'a nutritu numai cu niște lapedaturi ce-i aducea ap'a si din unsōrea sa. Acuma înse mānca ierasi.

Din Londra se serie, că în Engliter'a tōta lumea se rușineza de purtarea înșositoare a capitanului Carey si a escortei, cari au fugitu cu o graba însuflata de panica, fāra a da principelui Napoleon nici macaru unu momentu ajutoru, când i-a fugitu calul.

Obuzul. Locuitorul Bucur Iosif, din comun'a Lazurile, judetiul Dāmbovitia în Romānia, avēdu unu obusu de tunu, luat de peste Dunare în timpul resboiului, în țiu'a de 28 maiu trecut, l'a bagatu în focul ce facuse în curtea casei sale, dupa ce scosese dintr'ēnsul ca o jumetate oca iērba de pușca, si, prin înferbintiēl'a focului, facēdu esplosie, o parte dintr'ēnsul, isbindu-l în pulp'a piciorului stāngu d'asupra genunchiului, i l'a sdrobitu cu deseversire : din care cauza, în țiu'a de 31 main, a si încetatu din viētia.

Unu furtisiagu de mai multe miliōne. Poliția franceza a primitu scirea dela cea Americana, că unu casieru al unei mari administrații financiare din New-York a disparutu, imbarcāndu-se pentru a plecá în

Francia; elu a luat cu sine mai multe miliōne. S'au luat mesurile cele mai energice pentru a-l descoperi. Elu e însotitu de nevést'a si copiii lui. O parte din suma e în aur si cealalta în bilete de banca. Aurul il ținea închis în niște lădi cari pe la gari întimpināu mari dificultăti spre a fi transportate. Tocmai a dōu'a ții dupa disparițiunea casierului s'a constatat lips'a, facēdu-se o inspectie.

Sciri personale. **Di Simeon cav. de Balinth,** întorcēdu-se din Viena, s'a opritu o ții si în Budapesta, apoi si-a continuatu caletori'a cătra casa. — **Di Nicolae Densusianu,** încheiāndu-si de ocamdata studiile în arhivele si bibliotecile de aici, s'a dusu la Oradea-mare, că sē studieze si archiv'a comitatului Biharia; de acolo dsa va merge în Transilvani'a. — **Ministrul Wenckheim** se afla în agonia mortii, si pe când fōi'a nōstra va aparé, dōra va si muri. — **Di primu-ministru Tisza,** însciintiatu de starea periculōsa a lui Wenckheim, a venitu dela moșia sa Geszt la Budapesta.

Sesonul băilor. Dupa listele publicate de cūrēnd, băile din patria au fost cercetate astfel : Mehadia 966, Buziasiu 284, Harkány 542, Balaton-Füred 319, Crapina-Teplitz 354, Schmecks 83, Sliaciú 138, Trencin-Teplitz 504, Varasdin-Teplitz 499, Pōstény 1042 óspeti.

Pretiuł sarei s'a urcatu la tōte oficiile de sare, afara de cele din Bartfa, Tiszaujlak si Zsolna. Totu-odata s'a regulatu si pretiuł sarei de pulvere.

Orologiuł cu gazu. S'a instalatu în museul dela Londra unu orologiu ce are cá motoru gazul idrogenu, produsu de acidul sulfuricu în apa pe unu globu de zinc. Orologiuł are form'a unui cilindru, elu este de sticla colorata si fāra capacu. La suprafața licuidului cuprinsu în cilindru sē afla unu clopotu de sticla pe care-l ridica gazul dupa mesur'a cu care se produce; clopotul radicanđu-se face sē se misce o pārghia subțire ce determina mersul aceler. Acēsta minune escita admirațiunea tuturor cunoscolorilor.

Fōi'a frisorilor din Paris promite abonantilor sei pe anul întregu cá premiu o parechia de pantaloni si o peleria. Redacțiunea se mai deoblēga a tunde pe fia-care abonantu în tōta septemān'a odata. Celu-ce abonēza pe 3 ani, în casu de mōrte capeta unu cosciugu, séu șiese lingure de argintu.

Sciri scurte. **Curtea romāna** a luat doliu pentru 15 țile, în urm'a încetării din viētia a principelui Ludovicu Napoleon, doliul a începutu la 9/21 iunie. — **La Bucuresci** o ordonantia a primariei opresce de aci înainte pe toti comerciantii de a deschide prevaliile duminec'a si serbatorile cuprinse în aceeași ordonantia. — **Esportul grānelor din Romānia** ia din ce în ce proporțiuni mai mari; porturile, mai cu séma Galatii, se afla în deplina activitate. — **O femeia de 111 ani,** care s'a maritatu atunce când s'a cununatu si imperatul Vilelmu, atunci numai moștenitoru de tronu, a felicitatu pe imperatul si imperatēs'a la iubi-leul lor, si a capetatu dela imperatēs'a o brățileta. — **Unu cerșitoru** din comitatul Aradului, carele nu putea nici sē amble, a fugitu din mānile autoritatilor cari il escortau la Arad.

Suvenirea mortilor.

Aurel Sărcadi, unicul fiu al dlui Artemiu Sărcadi, vice-inspectoru regescu șolaru în comitatul Biharieș, carele în al cincile anu studiá tehnic'a în Gratiu, încetá din viētia la 23 junie.